

Mẹ Còn Đây...

*Những ngày cuối thu ở nhà với Mẹ
Ngồi bên Mẹ hình như Người không biết
Nắng chưa lên và mưa đang trải hạt
Hương xưa cũ nghe như thuở còn thơ.*

*Chân Mẹ đi không vững trong run rẩy
Tay mỏng manh yếu đuối nét già nua!
Con xót xa đùa giỡn để Mẹ vui
Cổ nứu kéo phút giây này quý báu*

*Cơm ăn rồi Mẹ hỏi đã ăn chưa?
Lắng nghe Mẹ, lời lập đi lập lại
Nhớ thuở xưa Mẹ dạy con tập nói
Và bây chừ con nói Mẹ nhắc đi
Để trí nhớ đừng rơi vào quên lãng
Nhận ra con, con của Mẹ đây nè!*

*Xưa con bước Mẹ bước theo từng bước
Nay Mẹ bước con theo sau đỡ Mẹ
Lưng Mẹ còng cho lòng con nặng trĩu
Đôi vai gầy run rẩy bước chân lê!*

*Một đời người có dài không Mẹ nhỉ?
Thoáng suy tư, không dám nghĩ ngày mai
Mẹ còn đây cho con dòng nước mắt
Mai Mẹ xa nước mắt vẫn còn rơi!*

Phạm Thị Thu Hương

Tạ Ơn Đời...

(Kính tặng Cha Mẹ lúc còn sinh tiền và hương hồn
chị Phạm Thị Thúy Hà.)

Tạ ơn đời được làm con của Mẹ
Tạ ơn Mẹ được làm con của Cha
Mấy mươi năm kiếp sống được làm người
Tôi đã khóc và cười trên dương thế...

Từ hạt nhỏ con nảy mầm trong Mẹ
Từ tay Cha con đã trở nên người
Con lớn khôn để Người thêm nét cõi
Đất xoay vòng thêm tuổi của thế gian...

Căn nhà tranh thơm mùi đất rạ rơm
Đèn leo lét mỗi đêm Mẹ thức giãc
Dòng sữa ngọt mớm con thời thơ ấu
Cha bên giường hong tã, đợi khăn khô.

Dải đất nghèo nàn miền Trung sỏi đá
Gió, bão, nắng, mưa - ngày tháng tuổi thơ
Từng bước đi Mẹ dạy chữ nghĩa nhân
Cùng hít thở bầu khí ấm thủy chung!

Hoa dại nhỏ bên đường ưa thích hái
Kết thành vòng màu tím chuỗi yêu thương
Chiều đến hồ, hoa Súng với hoa Sen
Vớt về nhà... bày bán... gánh hàng hoa.

Hôm nay đây ngồi cạnh Mẹ Cha già
Quãng đường xưa... trải dài trong trí nhớ!
Xin đặt bút viết vài dòng ghi lại
Tạ ơn đời, những ngày tôi đã sống...

Phạm Thị Thu Hương

Đóa Hồng Gửi Mẹ

(Kính tặng hương linh Cha Mẹ, Vu Lan đầu tiên vắng Mẹ Cha.)

*Con bước nhẹ trong sân chùa vắng lặng
Nhớ Mẹ hiền chiều nay con nhớ Mẹ
Mắt chột cay... se thắt cả cõi lòng
Nhớ nơi này Mẹ cùng con đến lễ.*

*Đóa hoa hồng con tặng Mẹ hôm xưa
Màu tươi thắm ôi sao còn diễm phúc!
Có Mẹ hiền tay nắm lấy bàn tay
Tình mẫu tử thiêng liêng truyền hơi ấm...*

*Con làm con... cũng là Mẹ các con
Hiểu Mẹ Cha như hiểu chính lòng con
Tình trong tim không lấy thước để đo
Nước trong nguồn ai đếm giọt lờng đong?*

*Rồi hôm nay... con không còn Mẹ nữa
Thiếu nụ cười ấm áp những ngày mưa
Đóa hoa hồng dường như không muốn nở
Hương thơm ngát lòng con buồn muôn thuở...*

*Đóa hồng thắm, con dâng "Ngày Lễ Mẹ"
Gửi hương hoa ấp ủ nỗi nhớ thương
Ngọn nến hồng xin thắp sáng nến hương
Con cúi lạy... Mẹ ơi! Không còn Mẹ.*

*Đóa hồng trắng trong ngày lễ Vu Lan
Cài trên áo của người con mất Mẹ
Kỷ niệm về trong trí nhớ miên man
Chúc Mẹ Cha ... an giấc ngủ... ngàn thu...*

Phạm Thị Thu Hương
<https://youtu.be/VHeVoIbZqbA>

Tiến Mẹ Đi!

(Kính tặng hương linh Cha Mẹ.)

Tiến Mẹ đi! Cha đón ở bên kia
Con cúi lạy cổ ngăn dòng lệ nhỏ
Mẹ trên cao nhìn xuống cõi trần gian
Con dương thế, lòng còn đây mãi Mẹ.

Vài dòng viết... chiều nay con tiễn Mẹ
Về bên kia thế giới cõi an lành
Vài dòng viết... tạ ơn Mẹ sinh thành
Tạ ơn Người... nhớ thương "đừng rơi lệ!"

Lòng nhủ lòng, nhưng nào con có thể
Nỗi đau này sao lớn quá mẹ ơi!
Nước mắt rơi... rơi mãi buổi chiều nay
Cho con khóc vui đi buồn Mẹ ơi!

Tiến Mẹ đi! Cây cỏ cũng sầu lây
Tiến Mẹ đi! Lời nhắn nhủ đầu dây:
"Thân cát bụi... chừ theo về cát bụi
Đời vô thường... sinh tử đây con ơi!"

Hai ngôi mộ nằm bên nhau ấp ủ...
Dưới rừng hoa thơm ngát buổi chiều nay
Con đứng lặng nhìn nhang tàn khói phủ
Nắng lam chiều gió nhẹ thổi mây bay...

Từ biệt Mẹ... từ biệt Cha ... yên nghỉ
Chợt nghe lòng thấm thía chữ "mồ côi"
Chiều nghĩa trang nắng nhạt tiễn Mẹ đi!
Tiến linh hồn... bay bổng... một đời trôi...

Dù con lớn đến tuổi nào chẳng nữa
Mất Mẹ Cha nay con đã "mồ côi!"
Và rồi từ đây mỗi ngày con sẽ...
Con sẽ còn... thương nhớ Mẹ Cha ơi!

Phạm Thị Thu Hương

Chơi Đoàn Đường

(Thương tặng Ba Mẹ.)

Hai mái đầu bạc trắng
Nhìn nhau không muốn xa
Bàn tay khô nhựa sống
Ánh mắt buồn xa xăm!

Bảy một năm tình nghĩa
Hai tâm hồn như một
Đường đời đi chung lối
Gián khổ sầu chung đôi!

Người nhìn Người yêu thương
Tay nắm bàn tay xương
Thân run run hơi thở
Cố gắng cuối đoạn đường!

Mùa Thu đã qua rồi
Đông về mặc lá rơi
Nhưng lòng còn ước muốn
Níu kéo đừng chia phôi!

Phạm Thị Thu Hương

Tiền Cha Đi...

Cầm tay Cha - giây phút
cuối - âm dương
Con bên giường khóc lặng,
niệm "Nam Mô"
Nét mặt Cha bình yên trong
giấc ngủ
Hơi thở nhẹ chậm dần tim mạch
xuống...

"Bật đèn lên!" cho căn phòng thấp sáng
Tiền Cha đi sắc trắng một hào quang
Y tá, bác sĩ lặng nhìn Cha kính cẩn
Con vai gầy gục xuống cạnh bên Cha.

Mọi người bước ra... cửa phòng khép lại
Cha yên giấc, con khẩn niệm "A Di"
Nửa giờ sau, Mẹ đến cùng em, chị
"Cha đi rồi!" Tay nắm... phút chia ly!

Vĩnh biệt Cha! Nhớ thương đừng níu kéo
Thầy nhắc nhở cho con bùng tâm thức
"Đường Cha về... vô thường bên cõi Phật
Hãy tận tâm cầu nguyện... tiền Cha đi!"

Hành trang cuối Cha đem vào bệnh viện
Chiếc túi nâu, thẻ, lịch, nét bút Cha
Con đem về... nghẹn ngào... không muốn bước
Nghe tim mình thất lại... máu như ngưng...

Phạm Thị Thu Hương

Bảy Mươi Năm Tình Nghĩa

(Kính tặng Ba Mẹ kỷ niệm 70 năm ngày cưới của ba Mẹ.)

Bảy mươi năm tình nghĩa vợ chồng
Bên nhau gian khổ mặn nồng chẳng rời
Lấy nhau từ thuở đôi mươi
Hai lần xa xứ, được mười mặt con.

Một ngày năm bốn di cư
Bỏ nơi cắt rốn, ưu tư cõi lòng
Năm con uống nước sông Hồng
Đất nghèo Trung Việt lòng vòng... thêm năm.

Sài Gòn hoa lệ thủ đô
Dừng chân xây dựng cơ đồ bốn ba
Xa rời đất Bắc quê Cha
Xuôi Nam cứ ngỡ... là nhà từ đây.

Ngờ đâu cuộc chiến tương tàn!
Để rồi xa mãi.... ngày vàng... thiên thu
Phố xưa đường cũ mịt mù
Tuổi đời nay đến... phù du... vô thường!

Phạm Thị Thu Hương

BẢY MƯỜI NĂM TÌNH NGHĨA

Thơ : Thu Hương
Nhạc : Mai Hoài Thu

Ballad ♩ = 65 (Vô thưởng, phù du)

The musical score is written in a single system with ten staves. The melody is in treble clef, and the lyrics are written below the notes. The music is in a ballad style with a tempo of 65 beats per minute. The lyrics are in Vietnamese and describe a story of love and hardship over seven decades.

Bảy mươi năm tình nghĩa vợ chồng. Bên nhau gian khổ mặn nồng chẳng
vời. Lấy nhau từ thuở đôi mươi. Hai lần xa xứ, được mười một
con. Một ngày Năm Bốn di cư. Bỏ nơi cát rồn, ưu tư cõi lòng. Năm
con uống nước sông Hồng. Đất nghèo Trung Việt lòng vòng thêm năm. Sài
Gòn hoa lệ thù đố. Dùng chân xây dựng cơ đồ bốn họ. Xa
rời đất Bắc quê cha. Xuôi Nam củ ngõ là nhà từ đây. Ngõ
đầu chiến cuộc tương tàn. Để rời xa mãi ngày vàng thiên thu. Phố
xưa đường cũ một mù. Tuổi đời nay đến phù du vô thưởng!